

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXIV. Praeceptum Ludovici pij de confirmatione privilegiorum Ecclesiae
Viennensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

terea hoc sacratissimum non celebratur mysterium nisi in Pascha & Pentecosten, id est, in veneratione resurrectionis saluatoris & descendens super Apostolos Spiritus sancti. Et inde post lavacrum unguento linitur regio, hoc est, chrismate. Chrisma enim Græcè, unctio Latine dicitur, ex cuius nomine Christus nominatur, inde Christiani. Nam sicut ex baptismo remissio peccatorum largitur, ita per unctioem sanctificatio sancti Spiritus adhibet: quia hoc antiqua tribuit auctoritas ut de chrismate Reges & sacerdotes ungerentur ex quo Aaron à Moyse unctus est.

III. CAP. Cur catechumenus fit, & cuius lingue, & quid interpretatur.

RESP. Catechumenus Græcè, auditor Latine dicitur. Et ab hoc auditor nominatur dum de gentilitate per Dei ministracionem Verbi in corpus unitur Ecclesie. & gentilis dicitur quasi ita genitus, nec tunc illa est inibus doctrina. Propterea in sanctæ matris Ecclesie gremio catechumenus aliter agit. Audiat ac discat antequam ad sacrum accedat fontem mystica Christianæ religionis sacramenta. Et tunc discit fidem sanctæ Trinitatis & symbolum & cetera quæ Christiani ammonet catholica lex.

IV. CAP. De scrutinio ecclesiastico, cur scrutinium fit, & quo tempore, & quid est scrutinium.

RESP. Scrutinium à scrutando dicitur, quia tunc scrutandi sunt catechumeni si rectam jam noviter fidem symboli eis traditam firmiter tenent.

Desunt hec plurima.

XXIII.

Precaria Canoniconum Viennensium in gratiam Silvij & Didane conjugum.

An. 114.
Ex char-
laro Eccle-
siae V. cen-
sura.

A Mabilis & diligendos nobis Silvij & conjugæ suæ Didane, nos in Dei nomine congregatio sancti Mauricij Ecclesie Viennensis. Dum vestra fuit petitio, unâ & per consensu Domno & seniore nostro Barnardo vocato Archiepiscopo, nostra & ipsius decrevit voluntas ut nos vobis aliquid de rebus Ecclesie sancti Mauricij, qui ad ipsa canonica pertinent, pro beneficio nostro concedere deberemus. quod ita & fecimus. Propterea concedimus vobis res illas quas bonæ memoriæ Orsius Archiepiscopus & Aldo Presbyter germanus suus per eorum epistolas ad ipsa casa Dei sancti Mauricij vel ad ipsa canonica Clericorum visi fuerunt concedere. Propterea concedimus vobis illas res quæ sunt in pago Vellais in loca nuncupantes in Turmaciaco & in Fiscali & in Buzarolas & in Bataliaco. Et cedimus vobis illas res quæ fuerunt de parte Aldone, quæ sunt in pago Lugdunense, in culte cui vocabulum est in Doaciaco, qui per extromenta cartarum ad ipsa casa Dei sancti Mauricij concessa fuerunt, ipsa vobis pro beneficio nostro ad usufructuario jure concedimus, id est, in ædificiis, casis, calaricis, hortis, arvis, vineis, pratis, pascuis, silvis, decimis, rivis, fontibus, arboribus pomiferis & impomiferis, aquis, aquarumve decursibus, acessisque omnibus, omnia & ex omnibus in quibus

dici aut nominare potest, ipsas supra scriptas res vobis usufructuario jure concedimus, ita ut annis singulis à parte sancti Mauricij vel ad ipsam congregationem Clericorum ad festivitatem sancti Mauricij in argentum solidos 111. dare debetis; & dum ipso censu de deritis, ipsas res in usufructuario jure, ut quicquid ibidem elaborare aut acquirere poteritis, hoc ad vestrum profectum habere & dominare debeatis absque ulla dominatione, & hæc præstaria nostra per quinquennium renovetur stipulat, pro omni firmitate. Actum Viennæ publicè. Ego Iudrannus Clericus hanc precaria ista scripsi die dominico in mense Maio in anno xxxiiii. regnante Domno nostro Karolo Imperatore in anno xli. renovans Imperator, Indictione præsentè, In Christi nomine Rotbertus Presbyter, Vvalbertus Presbyter, Martinus Subdiaconus.

Erratum heic est in numeris. Aut enim legendum est anno xli. v. regnante, aut anno 11. renovans. Huc autem magis inclinatur animus ut censum annum regni conjungendum esse cum anno duodecimo imperij.

XXIV.

Præceptum Ludovici pij de confirmatione privilegiorum Ecclesie Viennensis.

IN nomine Domini Dei & saluatoris nostri Iesu Christi. Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Vicariis, Centenariis, Actionariis, Missis nostris discurrentibus, vel cunctis fidelibus sanctæ Dei Ecclesie & nostris præsentibus scilicet & futuris, Notum sit quia si sacerdotum ac servorum Dei petitionibus, quas nobis pro suis necessitatibus innotuerint, ad effectum perducimus, non solum regiam consuetudinem exerceamus, verum etiam ad beatitudinem & retributionis mercedem talia nobis facta profutura confidimus. Proinde comperiat omnium fidelium nostrorum industria præsentium scilicet & futurorum qualiter vir venerabilis Bernardus Viennensis civitatis & sancti Mauricij martyris Ecclesie Præful veniens ad nos derulit nobis præceptiones Regum antecessorum nostrorum, in quibus invenimus insertum quomodo ipsam sedem cum cellulis vel rebus ibidem aspicientibus sub plenissima defensione & emunitatis tuitione habuissent. Petiit namque nobis pro firmitatis studio ut circa ipsum sanctum locum pro mercedis nostræ augmento demum similia concedere & confirmare deberemus. Cujus petitioni denegare nolimus, sed reddita in omnibus & præsentis & futuri fideles sanctæ Dei Ecclesie & nostri concessum atque perpetuo confirmatum à nobis esse cognoscant. Insuper etiam placuit nobis ibidem cellulam sancti Symphoriani, olim exinde abstractam, cum omnibus rebus ibidem aspicientibus reddere. Reddimus etiam ibi quandam villam quæ vocatur Fasiana, quam volumus ad susceptionem peregrinorum & alimonia pauperum ibidem futuris proficere tempo-

An. 114.
Ex char-
laro Eccle-
siae Viennensis.

An. 114.
Ex char-
laro A
chiepiscopi
Narbon-
na.

ribus, ita duntaxat ut nullus eam exinde ullo unquam tempore abstrahere aut in beneficio dare præsumat, sed, sicut intulimus, ad necessitates indigentium procuratores huius Ecclesiæ eam manere permittant. Concessimus etiam ibi quasdam cellulas, unam quæ appellatur monasterium superius, aliam monasterium medianum, constructæ in honore sancti Andree & sancti Nicceij vel aliorum sanctorum, quas volumus & nostris & futuris temporibus ad supplementum Canonico- rum ibidem Deo famulantium proficere. Præcipientes ergo iubemus ut nullus iudex publicus, neque quilibet ex iudiciaria potestate, nec aliquis ex fidelibus nostris, in Ecclesiis aut loca vel agros seu reliquas possessiones memoratæ Ecclesiæ sancti Mauricii, quas moderno tempore iustè & rationabiliter possidere videtur, in quibuslibet pagis & territoriis, quicquid ibidem propter divinum amorem conlatum est, vel quæ nos munere largitatis nostræ in nostra elemosyna ibidem reddidimus vel concessimus, quæque etiam deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas vel freda exigenda aut mansiones vel paratas faciendas aut fidei iussores tollendos, aut homines eiusdem Ecclesiæ tam ingenuos quam & servos qui super terram ipsius residere videntur injustè distringendos, nec ullas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, ullo unquam tempore ingredi audeat vel exactare præsumat. Et quicquid de rebus præfatæ Ecclesiæ fiscus separare poterat, totum nos pro æterna remuneratione prædicte Ecclesiæ concedimus, ut per hennibus temporibus in elemosyna pauperum & stipendia servorum Dei ibidem Deo famulantium proficiat in augmentum, quatenus ipsis servis Dei, qui ibidem Deo famulari videntur, pro nobis & conjugum proleque nostra & stabilitate totius imperij nostri à Deo nobis concessi atque conservandi jugiter Domini misericordiam exorare delectet. Et ut hæc auctoritas nostris futurisque temporibus Domino protegente valeat inconcussa manere, manu propria subscripsimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.
Helsachar recognovi.
Data XIV. Kal. Februarij anno primo Chlusto propicio imperij nostri, Indictione v 11.
Actum Aquisgrani palatio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXV.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro quodam Ioanne.

An. 815.
Ex chartulario Archiepiscopi Narbonensis.
IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ & nostris præsentibus scilicet & futuris. Qualiter quidam homo fidelis noster, nomine Iohannes, veniens in nostra præsentia, quæ in manibus nostris se commendavit, & petivit nobis sua aprisione quicquid genitor noster ei concesserat ac nos, & quicquid ille oc-

cupatum habebat, aut aprisione fecerat, vel deinceps occupare aut prendere poterat, sive filij sui, cum homines eorum, & ostendit nobis exinde auctoritate quod genitor noster ei fecit. Nos verò alia ei facere iussimus, sive melioravimus. Et concedimus eidem fideli nostro Iohanne in pago Narbonense villare Fontes, & villari Cello Carboniles, cum illorum terminos & pertinencias, cultum & incultum, ab integrè, & quantum ille in villa Fontjoncosa, vel in suos terminos, sive in aliis locis vel villis sive villares occupavit, sive aprisionem fecit unà cum suis hominibus, vel deinceps facere poterit, tam ille quam filij sui, omnia per nostrum donitum habeant ille & filij sui, & posteritas illorum, absque ullum censum vel alicujus inquietudine. Et nullus Comes, nec Vicarius, nec juniores eorum, nec ullus iudex publicus illorum homines, qui super illorum aprisione habitant aut in illorum proprio, distringere nec iudicare præsumant, sed Iohannes & filij sui, & posteritas illorum, illi eos iudicent & distringant. Et quicquid per legem iudicaverint, stabilis permaneat. Et si extra legem fecerint, per legem emendent. Et hæc auctoritas nostra firmis permaneat dum ille & filij sui & posteritas illorum ad nos & ad filios nostros aut ad posteritatem illorum fideles extiterint. Et ut credatis, de anulo nostro impressione signari iussimus. Durandus Diaconus ad vicem Helsachar recognovit. Data Kal. Ianuarias anno Christo propicio primo imperij Domini Hludovici piissimi Augusti, Indictione v 11. Actum Aquisgrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVI.

Privilegium Ludovici Imperatoris Augusti, quod liceat fratribus monasterij Miciacensis habere tres naves per Ligerim sive per cetera flumina.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, vel Vicedominis, Vicariis, Centenariis, Telonariis, Actionariis, & omnibus rempublicam procurantibus, præsentibus scilicet & futuris. Notum sit quia Dutresindus Abbas ex monasterio sancti Maximini Miciacensis & omnis eius congregatio petierunt celsitudinem nostram ut licentiam haberent, ad eorum supplendas necessitates, tres naves per Ligerim, Catum, Vincenam, Sartam, Medaanam, Taunucum, seu Lidum, Hylatium, sive per cetera flumina pro quibuslibet præfati monasterij necessitatibus discursurum, necnon & de carris, faumariis, navigiis, seu de omni commercio, undecunque fiscus teloneum exigere poterat. Cujus precibus ob amorem Dei & venerationem ipsius sancti antuere & hoc nostræ auctoritatis præceptum firmitatis gratia erga ipsum monasterium pro mercedis nostræ augmento, sicut petierunt, concessimus. Idcirco hoc præceptum nostrum fieri iussimus, per quod iubemus atque præcipimus ut nemo fidelium nostrorum, nec

An. 815.
Ex chartulario monasterij Miciacensis.